А все від того, з чим себе рівнять,
Які собі загадувать висоти,–
Одна і та ж засіяна рілля
Жита вродити може і осоти.

А все від того, як собі болiть,
Яким безсонням нуртувати ночі.
Бо серце може пустоцвіт вродить,
А може й слово – зболено-пророче.

А все від того, як себе любить,
В якім ряду з усім живим і сущим,
І як нести в світи життєву мить...
А інше все з'ясується грядущим.